

ling til mig om at lette Provindsbeboerne Konverteringen af deres Statspapirer. Jeg kan ikke andet end erkjende, at Billighed taler for, at man i den Henseende stiller sig saa imødekommende som muligt overfor Provindsbeboerne. Det er selvfølgelig umuligt at ophæve hverken i dette Forhold eller i andre den Gene, der for Provindsbeboerne kan være forbunden med at faae besørget deres Forretning, sammenlignet med den Væthed, som de, der bo i Kjøbenhavn, have derved, det er Noget, som Forholdene selv medføre, og jeg tror ikke ret vel, at man kan stille sig til Opgave ganske at ophæve denne Forskjel, men medens jeg bestemt maa fastholde, at man ved denne Ombytning, som jeg nu antager forestaar, af gamle Indskrivningsbeviser med nye, ikke direkte kan slaa Noget af paa Fordringen med Hensyn til fuld Betryggelse, for at det nye Indskrivningsbevis kommer i de rette Hænder, ikke kan slaa Noget som helst af paa Sikkerheden, saa erkjender jeg, at der kan gjøres Afkilling til Formindstelse af den særlige Udgift, som i saa Henseende kan paabyrdes en Provindsbeboer i Sammenligning med en Mand i Kjøbenhavn, og her sigter jeg navnlig til den Udgift, der er forbunden med Udfærdigelsen af en notarialiter attesteret Fuldmagt. — Det andet Punkt, det ærede Medlem berørte, var, om ikke de Provindsbeboere, der eiede Indskrivningsbeviser, kunde faae dem ombyttede med nye Kuponsobligationer uden at betale Ombytningsgebyr. Jeg skal undersøge det Spørgsmaal nærmere, men jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg antager, at det vil være ganske undtagelsesvis, at en saadan Ombytning vil blive forlangt. Jeg antager, at en Eier af et Indskrivningsbevis enten vil forlange et nyt Indskrivningsbevis, eller ogsaa vil han forlange Pengene kontant udbetalte. At han derimod skulde ønske Ombytningen udført paa den Maade, at han i Stedet for Indskrivningsbevis fik Kuponsobligationer til 3½ pCt., vilde vistnok være meget sjældent; men imidlertid, det kan tænkes, og jeg skal tage det under Overveielse. — Endelig gjorde det ærede Medlem en Henstilling endnu om Rentehevingningen af de amortisable Obligationsskpons (Afbrydelse af W. Peterfen).

Formanden: Det ærede Medlem kan jo først faae Ordet, naar Finantsministeren er færdig.

Finantsministeren (Estrup): Saaledes forstod jeg det ærede Medlem, og jeg

skal da først bemærke, at Grunden, hvorfor man hidtil har betalt disse Kupons her i Kjøbenhavn, er den, at man ikke har anset det for forsvarligt at paabyrde Amtsforbaltaren det personlige Ansvar, der vilde være forbundet med Undersøgelsen af de præsenterede Kupons til de amortisable Obligationer, thi det er jo bekendt, at disse ikke ere betalbare længere, end til Obligationerne ere udtrukne. En saadan Undersøgelse kan uden Vanskelighed gjøres her, og den kan selvfølgelig ogsaa gjøres af den enkelte Amtsforbaltar, men det vilde være, eller rettere, man har anset det for at være for stor en Forbring at stille til Amtsforbaltrene, at de skulle være Ansvarer for en saadan Undersøgelse af de præsenterede Kupons til amortisable Obligationer.

W. Peterfen: Det var ikke Kupons til de amortisable Obligationer, som jeg omtalte; Kuponerne faar man let udbetalte, thi dem tager enhver Bank og tager selv Ansvarer paa sig. Men Spørgsmaalet dreiede sig derimod om Udbetaling af selve Beløbet, naar Obligationen er udtrukket til Udbetaling. Det er denne, jeg ønskede skulde kunne ske ved Amtstuerne, nu kan den kun ske ved Sovedkassen.

Finantsministeren (Estrup): Der som Amtstuerne uden foregaaende Varjel skulde kunne udbetale opsaatte Kapitaler — og Andet er jo ikke udtrukne Obligationer — maatte Amtstuerne være forsynede med saa rigelige Midler, at de kunde opfylde Forlangendet. Jeg antager, at det ærede Medlem dog i ethvert Tilfælde ikke vil gaa videre i sit Ønske, end at Udbetalingen, naar man i god Tid i Forveien havde anmeldt, at man ønskede den foretagen ved Amtstuen, ogsaa kunde finde Sted der.

Dan: Den ærede Minister har Ret i, at Ublaant af en Del af Millionerne af Statskassens Midler maatte kun kunde betragtes som en Draabe i Havet, men det er jo netop det, at en Draabe fra den ene Side og en anden fra den anden Side kan give et samlet Hele, jaaledes at det dog bliver et Beløb, der kan forslaa noget til at trykke Rentefoden ned. Konverteringen betragter jeg ogsaa som en Draabe i Havet, men det er dog Lidt; Statskassens Midler vilde ogsaa være Lidt, men det er dog Noget, Livrenteanstaltens ligesaa, og naar man jaaledes bliver ved, kan man tilsidst faae en saadan Ra-